

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติ

ขายตรงและตลาดแบบตรง

พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ขายตรง” หมายความว่า การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการนำเสนอขายต่อผู้บริโภค โดยตรง ณ ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของผู้อื่น หรือสถานที่อื่นที่มีใช่สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ โดยผ่านตัวแทนขายตรงหรือผู้จำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้นแต่ไม่รวมถึงนิติกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ตลาดแบบตรง” หมายความว่า การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูล เพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภคซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางและมุ่งหวังให้ผู้บริโภคแต่ละรายตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงนั้น

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง เพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ

“ผู้จำหน่ายอิสระ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและนำสินค้าหรือบริการดังกล่าวไปเสนอขายตรงต่อผู้บริโภค

“ตัวแทนขายตรง” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจขายตรงให้นำสินค้าหรือบริการไปเสนอขายตรงต่อผู้บริโภค

“ซื้อ” หมายความว่า รวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น

“ขาย” หมายความว่า รวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใดๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง

“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 5 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจดูเอกสาร หรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(3) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ การเก็บหรือนำสินค้าตัวอย่างไปและการให้คืนสินค้าตัวอย่างตามความประสงค์ของ

เจ้าของให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (2) ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึก เหตุผลในการเข้าไปให้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 6 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 7 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ออนุกรรมการ นายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 1

คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง

มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง” ประกอบด้วย

(1) ประธานกรรมการหนึ่งคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการขายตรงและการตลาดแบบตรง

(2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(3) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจขายตรง จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจตลาดแบบตรง จำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสมาคม หรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการขายตรงหรือการตลาดแบบตรง ทั้งนี้ ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (3) ให้บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจขายตรง สมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจตลาดแบบตรง หรือสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วแต่กรณี เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอชื่อบุคคลให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 9 ประธานกรรมการต้องไม่ดำรงตำแหน่ง หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินจำนวน ร้อยละสิบ ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในระยะหนึ่งปีก่อนดำรงตำแหน่ง หรือระหว่างดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ

มาตรา 10 ให้กรรมการตามมาตรา 8 (1) (3) และ (4) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (6) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 12 ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 13 คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรง

- (2) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในกรณีนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงด้วยก็ได้

- (3) กำกับดูแลผู้ประกอบการขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงรวมทั้งติดตามสอดส่อง

พฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

(4) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(5) พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(6) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการกำกับดูแล รวมทั้ง

ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(7) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติการตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(8) เสนอแนะในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้

(9) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 13 คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา 14 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด แทนคณะกรรมการก็ได้

มาตรา 15 การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 16 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 13 และมาตรา 14 คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา 17 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นและเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้บริโภค ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไข หรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ได้

มาตรา 18 ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภครับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการและมีหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงและปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 2 การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้บุคคลเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือในการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง โดยตกลงว่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าวซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น

ส่วนที่ 1 การประกอบธุรกิจขายตรง

มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจขายตรง เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 21 ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการจ่ายผลตอบแทนของตนที่ได้ยื่นต่อนายทะเบียนตามมาตรา 38

แผนการจ่ายผลตอบแทนต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ต้องไม่กำหนดให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างได้รับผลตอบแทนที่เป็นรายได้หลักจากการรับสมัครบุคคลหรือแนะนำผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างอื่นเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรง
- (2) ผลตอบแทนที่เป็นรายได้หลักของผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างขึ้นอยู่กับการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค รวมไปถึงการซื้อเพื่อการใช้หรือบริโภคเอง
- (3) ต้องไม่บังคับให้ผู้จำหน่ายอิสระซื้อสินค้า
- (4) ต้องไม่ชักจูงให้ผู้จำหน่ายอิสระซื้อสินค้าในปริมาณมากเกินไปอย่างไม่สมเหตุผล
- (5) ต้องแสดงวิธีการคิดคำนวณการจ่ายผลตอบแทนที่ตรงต่อความเป็นจริง หรือเป็นไปได้จริง และอย่างเปิดเผยชัดเจน

(6) ลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

แผนการจ่ายผลตอบแทนใดที่มีลักษณะแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองให้มีผลบังคับใช้เท่าที่เป็นธรรมแก่ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้าง

มาตรา 22 ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการสมัครเข้าเป็นสมาชิก ค่าฝึกอบรม ค่าวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย หรือค่าธรรมเนียมอื่นๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรงจากผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างในอัตราสูงกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 23 สัญญาระหว่างผู้จำหน่ายอิสระกับผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อย

ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) เงื่อนไขที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจ่ายผลตอบแทนตามแผนการจ่ายผลตอบแทน
- (2) เงื่อนไขที่ชัดเจนเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการสมัคร ค่าฝึกอบรม ค่าวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย หรือค่าธรรมเนียมอื่นๆ
- (3) เงื่อนไขที่ชัดเจนเกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการรายตรงจะรับซื้อสินค้า วัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย ชุดคู่มือ หรืออุปกรณ์ส่งเสริมธุรกิจคืนจากผู้จำหน่ายอิสระ ตลอดจนกำหนดระยะเวลาที่ผู้จำหน่ายอิสระสามารถใช้สิทธิดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่ง (1) และ (2)ให้นำมาใช้บังคับแก่ตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างด้วย

มาตรา 24 ในการนำสินค้าหรือบริการไปเสนอขายตรงต่อผู้บริโภค ผู้จำหน่ายอิสระต้องดำเนินการตามเงื่อนไขและแผนการขายที่ผู้ประกอบการรายตรงกำหนด

มาตรา 25 เมื่อผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืนสินค้า วัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย ชุดคู่มือหรืออุปกรณ์ส่งเสริมธุรกิจที่ซื้อไปจากผู้ประกอบการรายตรง ให้ผู้ประกอบการรายตรงซื้อคืนตามราคาที่คุณจำหน่ายอิสระได้จ่าย ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืน แต่ในการใช้สิทธิคืนกรณีนี้ที่สัญญาตามมาตรา 23 สิ้นสุดลง ผู้ประกอบการรายตรงมีสิทธิหักค่าดำเนินการได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และมีสิทธิหักกลบลบหนี้ใดๆ อันเกี่ยวกับสัญญาตามมาตรา 23 ที่ผู้จำหน่ายอิสระจะต้องชำระได้

มาตรา 26 ในการเข้าไปติดต่อเพื่อเสนอขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของผู้อื่น หรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บริโภคหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นก่อนและต้องไม่กระทำการอันเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่บุคคลดังกล่าว ในการนี้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนและบัตรประจำตัวผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงซึ่งออกโดยผู้ประกอบการรายตรงด้วย

ส่วนที่ 2

การประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง

มาตรา 27 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 28 ข้อความในการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณามาใช้บังคับแก่การสื่อสารข้อมูล เพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจ

ตลาดแบบตรงโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

หมวด 3 การคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา 30 ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงมีหน้าที่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค

เอกสารการซื้อขายตามวรรคหนึ่งต้องมีข้อความภาษาไทยที่อ่านเข้าใจง่าย โดยระบุชื่อผู้ซื้อและผู้ขาย วันที่ซื้อขายและวันที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการ รวมทั้งสิทธิของผู้บริโภคในการเลิกสัญญาซึ่งสิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวต้องกำหนดด้วยตัวอักษรที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป

มาตรา 31 คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดรายละเอียดในเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่ใช้วิธีการขายตรงหรือตลาดแบบตรง โดยถือเอาราคาสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองและประเภทสินค้าหรือบริการเป็นสำคัญ

เอกสารการซื้อขายตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) รายละเอียดตามมาตรา 30
- (2) กำหนดเวลา สถานที่ และวิธีการในการชำระหนี้
- (3) สถานที่ และวิธีการในการส่งมอบสินค้าหรือบริการ
- (4) วิธีการเลิกสัญญา
- (5) วิธีการคืนสินค้า
- (6) การรับประกันสินค้า
- (7) การเปลี่ยนสินค้าในกรณีมีความชำรุดบกพร่อง

ประกาศกำหนดรายละเอียดในเอกสารการซื้อขายให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 32 การซื้อขายสินค้าหรือบริการใดที่ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง ไม่ได้จัดให้มีเอกสารการซื้อขายที่มีรายละเอียดตามมาตรา 30 หรือมาตรา 31 ย่อมไม่มีผลผูกพันผู้บริโภค

มาตรา 33 ในการซื้อสินค้าหรือบริการจากการขายตรงหรือจากการขายผ่านตลาดแบบตรง ผู้บริโภคมีสิทธิเลิกสัญญาโดยการส่งหนังสือแสดงเจตนาภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสินค้าหรือบริการ ไปยังผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง สำหรับธุรกิจขายตรงผู้บริโภคจะแจ้งไปยังผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่เกี่ยวข้องก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับประเภท ราคาหรือชนิดของสินค้าหรือบริการตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 34 ผู้บริโภคที่ใช้สิทธิเลิกสัญญาตามมาตรา 33 ต้องเลือกปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ส่งคืนสินค้าไปยังผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบการธุรกิจขายตรง ในกรณีการ

ขายตรง หรือส่งคืนสินค้าไปยังผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง ในกรณีตลาดแบบตรง

(2) เก็บรักษาสินค้าไว้ตามสมควรภายในระยะเวลาที่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ใช้สิทธิเลิกสัญญา

เว้นแต่สินค้านั้นเป็นของเสียหายโดยสภาพไม่อาจเก็บรักษาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เก็บรักษาตามเวลา และวิธีการอันควรแก่สภาพ เมื่อพ้นกำหนดนั้นแล้ว ผู้บริโภคจะเก็บรักษาสินค้านั้นไว้หรือไม่ก็ได้

ผู้บริโภคที่เลือกปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง (2) มีหน้าที่ต้องส่งคืนสินค้าให้ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี มารับคืน ณ ภูมิลำเนาของผู้บริโภค แต่ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง ขอให้ผู้บริโภคส่งคืนสินค้าทางไปรษณีย์ โดยเรียกเก็บเงินปลายทาง ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง (2) ผู้บริโภคต้องส่งคืนสินค้านั้นตามคำขอของผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าว

ถ้าสินค้าเป็นของใช้สิ้นเปลือง ผู้บริโภคมีหน้าที่คืนเฉพาะส่วนที่เหลือจากการใช้ก่อนผู้ใช้สิทธิเลิกสัญญา

หลักเกณฑ์และวิธีการในการคืนสินค้าและบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้บริโภคมีสิทธิที่จะยึดหน่วงสินค้าไว้ได้จนกว่าจะได้รับคืนเงินที่ผู้บริโภคจ่ายไปในการซื้อสินค้านั้น

มาตรา 35 ภายใต้บังคับมาตรา 34 หากสินค้าหรือบริการนั้นบอบสลาย หรือสูญหายเพราะความผิด

ของผู้บริโภค หรือผู้บริโภคได้ทำให้การคืนสินค้าหรือบริการกลายเป็นพันธวิสัย ให้ผู้บริโภคชดใช้ค่าเสียหายให้

แก่ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี

เว้นแต่เป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นตามปกติจากการเปิดการประกอบหรือการผสมเพื่อใช้สินค้าหรือบริการ

มาตรา 36 เมื่อผู้บริโภคใช้สิทธิเลิกสัญญาตามมาตรา 33 ให้ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง

ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงคืนเงินเต็มจำนวนที่ผู้บริโภคจ่ายไปเพื่อการซื้อสินค้า

หรือบริการนั้นภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแสดงเจตนาเลิกสัญญา

ในกรณีที่ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบ

ตรงใดไม่คืนเงินตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง

ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงนั้นชำระเบี้ยปรับตามอัตราที่คณะกรรมการ

ประกาศกำหนดให้แก่ผู้บริโภค

มาตรา 37 คำรับประกันสินค้าหรือบริการให้จัดทำเป็นภาษาไทยและระบุถึงสิทธิของผู้บริโภค

ในการเรียกร้องสิทธิตามคำรับประกันที่ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ถึงเงื่อนไขที่ระบุไว้

รายละเอียดเกี่ยวกับคำรับประกันสินค้าหรือบริการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ

ประกาศกำหนด

หมวด 4

การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

มาตรา 38 บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจขายตรงหรือประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

สำหรับผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ให้ยื่นแผนการจ่ายผลตอบแทนพร้อมกับคำขอตามวรรคหนึ่งด้วย
ในกรณีจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนการจ่ายผลตอบแทน ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้นายทะเบียนทราบก่อนจึงจะนำไปปฏิบัติได้

มาตรา 39 คำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง
- (2) ภูมิลำเนาของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง
- (3) ประเภทหรือชนิดของสินค้าหรือบริการ
- (4) วิธีการขายสินค้าหรือบริการ

หมวด 5

นายทะเบียน

มาตรา 40 ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้คำชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบได้

มาตรา 41 เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) แผนการจ่ายผลตอบแทนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (2) สินค้าหรือบริการมีลักษณะตรงตามที่ได้มีการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขาย
- (3) สัญญามีรายการถูกต้องและครบถ้วนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอนั้นถูกต้องตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง และมาตรา 39 ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอนั้นไม่ถูกต้องตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง และมาตรา 39 ให้มีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงถูกต้องแล้วให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงและแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา 42 กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงรายได้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอน

หมวด 6 การอุทธรณ์

มาตรา 43 ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงตามมาตรา 41 หรือมีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงตามมาตรา 42 ให้ผู้ยื่นคำขอ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนหรือหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 44 หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 7 บทกำหนดโทษ

มาตรา 45 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามมาตรา 16 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 46 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา 47 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 20 หรือมาตรา 27 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 48 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา 49 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 22 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 50 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 23 หรือมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา 51 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 มาตรา 30 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 37 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา 52 ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงใดไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงแผนการจ่ายผลตอบแทนให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา 38 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา 53 ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา 54 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 55 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา 46 ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา 56 ให้ผู้ประกอบการซื้อขายตรงและผู้ประกอบการตลาดแบบตรงที่ประกอบการดังกล่าวอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการจดทะเบียนการประกอบการซื้อขายตรงหรือตลาดแบบตรงภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การประกอบการจำหน่ายสินค้าหรือบริการในปัจจุบันได้ใช้วิธีการทำตลาดในลักษณะที่เข้าถึงผู้บริโภค โดยการเสนอขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัย หรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของบุคคลอื่น หรือสถานที่อื่นที่ไม่ใช่สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ โดยการอธิบายหรือการสาธิตสินค้าผ่านผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง การเสนอขายสินค้าหรือบริการในลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้บริโภคอยู่ในสภาวะการณ์ที่ไม่อาจตัดสินใจตกลงซื้อสินค้าหรือรับบริการได้อย่างอิสระและรอบคอบ นอกจากนี้ ยังมีการประกอบการจำหน่ายสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภค เช่น โดยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมุ่งหวังให้ผู้บริโภคซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางแสดงเจตนาตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าว นั้น ซึ่งในกรณีนี้สินค้าหรือบริการดังกล่าวอาจไม่ตรงกับคำกล่าวอ้างตามที่ได้โฆษณาไว้ อีกทั้งการทำตลาดขายตรงและตลาดแบบตรงในปัจจุบันได้มีการใช้วิธีการชักชวนและจัดให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในธุรกิจดังกล่าว โดยตกลงจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าว ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น อันมีลักษณะเป็นการหลอกลวงประชาชน การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการขายแบบเชิงรุกดังกล่าว ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปในฐานะผู้บริโภคตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สงบสุขในสังคม ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคได้อย่างเพียงพอ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 40 ก วันที่ 30 เมษายน 2545)

ภาคผนวก ข.

The Consumer Protection (Distance Selling) Regulations 2000

2000 No. 2334

CONSUMER PROTECTION

**The Consumer Protection (Distance Selling) Regulations
2000**

Made - - - - - 31st August 2000

Laid before Parliament 1st September 2000

Coming into force 31st October 2000

The Secretary of State, being a Minister designated(a) for the purposes of section 2(2) of the European Communities Act 1972(b) in relation to matters relating to consumer protection, in exercise of the powers conferred on him by section 2(2) of that Act, hereby makes the following Regulations:—

Title, commencement and extent

1.—(1) These Regulations may be cited as the Consumer Protection (Distance Selling) Regulations 2000 and shall come into force on 31st October 2000.

(2) These Regulations extend to Northern Ireland.

Revocation

2. The Mail Order Transactions (Information) Order 1976(c) is hereby revoked.

Interpretation

3.—(1) In these Regulations—

“breach” means contravention by a supplier of a prohibition in, or failure to comply with a requirement of, these Regulations;

“business” includes a trade or profession;

“consumer” means any natural person who, in contracts to which these Regulations apply, is acting for purposes which are outside his business;

“court” in relation to England and Wales and Northern Ireland means a county court or the High Court, and in relation to Scotland means the Sheriff Court or the Court of Session;

“credit” includes a cash loan and any other form of financial accommodation, and for this purpose “cash” includes money in any form;

“Director” means the Director General of Fair Trading;

(a) S.I. 1993/2661.

(b) 1972 c. 68.

(c) S.I. 1976/1812.

“distance contract” means any contract concerning goods or services concluded between a supplier and a consumer under an organised distance sales or service provision scheme run by the supplier who, for the purpose of the contract, makes exclusive use of one or more means of distance communication up to and including the moment at which the contract is concluded; 151

“EEA Agreement” means the Agreement on the European Economic Area signed at Oporto on 2 May 1992 as adjusted by the Protocol signed at Brussels on 17 March 1993(a);

“enactment” includes an enactment comprised in, or in an instrument made under, an Act of the Scottish Parliament;

“enforcement authority” means the Director, every weights and measures authority in Great Britain, and the Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland;

“excepted contract” means a contract such as is mentioned in regulation 5(1);

“means of distance communication” means any means which, without the simultaneous physical presence of the supplier and the consumer, may be used for the conclusion of a contract between those parties; and an indicative list of such means is contained in Schedule 1;

“Member State” means a State which is a contracting party to the EEA Agreement;

“operator of a means of communication” means any public or private person whose business involves making one or more means of distance communication available to suppliers;

“period for performance” has the meaning given by regulation 19(2);

“personal credit agreement” has the meaning given by regulation 14(8);

“related credit agreement” has the meaning given by regulation 15(5);

“supplier” means any person who, in contracts to which these Regulations apply, is acting in his commercial or professional capacity; and

“working days” means all days other than Saturdays, Sundays and public holidays.

(2) In the application of these Regulations to Scotland, for references to an “injunction” or an “interim injunction” there shall be substituted references to an “interdict” or an “interim interdict” respectively.

Contracts to which these Regulations apply

4. These Regulations apply, subject to regulation 6, to distance contracts other than excepted contracts.

Excepted contracts

5.—(1) The following are excepted contracts, namely any contract—

- (a) for the sale or other disposition of an interest in land except for a rental agreement;
- (b) for the construction of a building where the contract also provides for a sale or other disposition of an interest in land on which the building is constructed, except for a rental agreement;
- (c) relating to financial services, a non-exhaustive list of which is contained in Schedule 2;
- (d) concluded by means of an automated vending machine or automated commercial premises;
- (e) concluded with a telecommunications operator through the use of a public pay-phone;
- (f) concluded at an auction.

(2) References in paragraph (1) to a rental agreement—

- (a) if the land is situated in England and Wales, are references to any agreement which does not have to be made in writing (whether or not in fact made in writing) because of section 2(5)(a) of the Law of Property (Miscellaneous Provisions) Act 1989(b);

(a) Directive 97/7/EC was added to Annex XIX to the EEA Agreement by Decision No. 15/98 of the EEA joint Committee which came into force on 1 July 2000 (O.J. No L272, 8.10.98, p.99).

(b) 1989 c. 34.

- (b) if the land is situated in Scotland, are references to any agreement for the creation, transfer, variation or extinction of an interest in land, which does not have to be made in writing (whether or not in fact made in writing) as provided for in section 1(2) and (7) of the Requirements of Writing (Scotland) Act 1995(a); and
- (c) if the land is situated in Northern Ireland, are references to any agreement which is not one to which section II of the Statute of Frauds, (Ireland) 1695(b) applies.

(3) Paragraph (2) shall not be taken to mean that a rental agreement in respect of land situated outside the United Kingdom is not capable of being a distance contract to which these Regulations apply.

Contracts to which only part of these Regulations apply

6.—(1) Regulations 7 to 20 shall not apply to a contract which is a “timeshare agreement” within the meaning of the Timeshare Act 1992(c) and to which that Act applies.

(2) Regulations 7 to 19(1) shall not apply to—

- (a) contracts for the supply of food, beverages or other goods intended for everyday consumption supplied to the consumer’s residence or to his workplace by regular roundsmen; or
- (b) contracts for the provision of accommodation, transport, catering or leisure services, where the supplier undertakes, when the contract is concluded, to provide these services on a specific date or within a specific period.

(3) Regulations 19(2) to (8) and 20 do not apply to a contract for a “package” within the meaning of the Package Travel, Package Holidays and Package Tours Regulations 1992(d) which is sold or offered for sale in the territory of the Member States.

Information required prior to the conclusion of the contract

7.—(1) Subject to paragraph (4), in good time prior to the conclusion of the contract the supplier shall—

(a) provide to the consumer the following information—

- (i) the identity of the supplier and, where the contract requires payment in advance, the supplier’s address;
- (ii) a description of the main characteristics of the goods or services;
- (iii) the price of the goods or services including all taxes;
- (iv) delivery costs where appropriate;
- (v) the arrangements for payment, delivery or performance;
- (vi) the existence of a right of cancellation except in the cases referred to in regulation 13;
- (vii) the cost of using the means of distance communication where it is calculated other than at the basic rate;
- (viii) the period for which the offer or the price remains valid; and
- (ix) where appropriate, the minimum duration of the contract, in the case of contracts for the supply of goods or services to be performed permanently or recurrently;

(b) inform the consumer if he proposes, in the event of the goods or services ordered by the consumer being unavailable, to provide substitute goods or services (as the case may be) of equivalent quality and price; and

(c) inform the consumer that the cost of returning any such substitute goods to the supplier in the event of cancellation by the consumer would be met by the supplier.

(2) The supplier shall ensure that the information required by paragraph (1) is provided in a clear and comprehensible manner appropriate to the means of distance communication used,

(a) 1995 c. 7.

(b) 1695 c. 12(1).

(c) 1992 c. 35.

(d) S.I. 1992/3288.

with due regard in particular to the principles of good faith in commercial transactions and the principles governing the protection of those who are unable to give their consent such as minors. 153

(3) Subject to paragraph (4), the supplier shall ensure that his commercial purpose is made clear when providing the information required by paragraph (1).

(4) In the case of a telephone communication, the identity of the supplier and the commercial purpose of the call shall be made clear at the beginning of the conversation with the consumer.

Written and additional information

8.—(1) Subject to regulation 9, the supplier shall provide to the consumer in writing, or in another durable medium which is available and accessible to the consumer, the information referred to in paragraph (2), either—

- (a) prior to the conclusion of the contract, or
- (b) thereafter, in good time and in any event—
 - (i) during the performance of the contract, in the case of services; and
 - (ii) at the latest at the time of delivery where goods not for delivery to third parties are concerned.

(2) The information required to be provided by paragraph (1) is—

- (a) the information set out in paragraphs (i) to (vi) of Regulation 7(1)(a);
- (b) information about the conditions and procedures for exercising the right to cancel under regulation 10, including—
 - (i) where a term of the contract requires (or the supplier intends that it will require) that the consumer shall return the goods to the supplier in the event of cancellation, notification of that requirement; and
 - (ii) information as to whether the consumer or the supplier would be responsible under these Regulations for the cost of returning any goods to the supplier, or the cost of his recovering them, if the consumer cancels the contract under regulation 10;
- (c) the geographical address of the place of business of the supplier to which the consumer may address any complaints;
- (d) information about any after-sales services and guarantees; and
- (e) the conditions for exercising any contractual right to cancel the contract, where the contract is of an unspecified duration or a duration exceeding one year.

(3) Subject to regulation 9, prior to the conclusion of a contract for the supply of services, the supplier shall inform the consumer in writing or in another durable medium which is available and accessible to the consumer that, unless the parties agree otherwise, he will not be able to cancel the contract under regulation 10 once the performance of the services has begun with his agreement.

Services performed through the use of a means of distance communication

9.—(1) Regulation 8 shall not apply to a contract for the supply of services which are performed through the use of a means of distance communication, where those services are supplied on only one occasion and are invoiced by the operator of the means of distance communication.

(2) But the supplier shall take all necessary steps to ensure that a consumer who is a party to a contract to which paragraph (1) applies is able to obtain the supplier's geographical address and the place of business to which the consumer may address any complaints.

Right to cancel

10.—(1) Subject to regulation 13, if within the cancellation period set out in regulations 11 and 12, the consumer gives a notice of cancellation to the supplier, or any other person previously notified by the supplier to the consumer as a person to whom notice of cancellation may be given, the notice of cancellation shall operate to cancel the contract.

(2) Except as otherwise provided by these Regulations, the effect of a notice of cancellation is that the contract shall be treated as if it had not been made.

(3) For the purposes of these Regulations, a notice of cancellation is a notice in writing or in another durable medium available and accessible to the supplier (or to the other person to whom it is given) which, however expressed, indicates the intention of the consumer to cancel the contract.

(4) A notice of cancellation given under this regulation by a consumer to a supplier or other person is to be treated as having been properly given if the consumer—

- (a) leaves it at the address last known to the consumer and addressed to the supplier or other person by name (in which case it is to be taken to have been given on the day on which it was left);
- (b) sends it by post to the address last known to the consumer and addressed to the supplier or other person by name (in which case, it is to be taken to have been given on the day on which it was posted);
- (c) sends it by facsimile to the business facsimile number last known to the consumer (in which case it is to be taken to have been given on the day on which it is sent); or
- (d) sends it by electronic mail, to the business electronic mail address last known to the consumer (in which case it is to be taken to have been given on the day on which it is sent).

(5) Where a consumer gives a notice in accordance with paragraph (4)(a) or (b) to a supplier who is a body corporate or a partnership, the notice is to be treated as having been properly given if—

- (a) in the case of a body corporate, it is left at the address of, or sent to, the secretary or clerk of that body; or
- (b) in the case of a partnership, it is left with or sent to a partner or a person having control or management of the partnership business.

Cancellation period in the case of contracts for the supply of goods

11.—(1) For the purposes of regulation 10, the cancellation period in the case of contracts for the supply of goods begins with the day on which the contract is concluded and ends as provided in paragraphs (2) to (5).

(2) Where the supplier complies with regulation 8, the cancellation period ends on the expiry of the period of seven working days beginning with the day after the day on which the consumer receives the goods.

(3) Where a supplier who has not complied with regulation 8 provides to the consumer the information referred to in regulation 8(2), and does so in writing or in another durable medium available and accessible to the consumer, within the period of three months beginning with the day after the day on which the consumer receives the goods, the cancellation period ends on the expiry of the period of seven working days beginning with the day after the day on which the consumer receives the information.

(4) Where neither paragraph (2) nor (3) applies, the cancellation period ends on the expiry of the period of three months and seven working days beginning with the day after the day on which the consumer receives the goods.

(5) In the case of contracts for goods for delivery to third parties, paragraphs (2) to (4) shall apply as if the consumer had received the goods on the day on which they were received by the third party.

Cancellation period in the case of contracts for the supply of services

12.—(1) For the purposes of regulation 10, the cancellation period in the case of contracts for the supply of services begins with the day on which the contract is concluded and ends as provided in paragraphs (2) to (4).

(2) Where the supplier complies with regulation 8 on or before the day on which the contract is concluded, the cancellation period ends on the expiry of the period of seven working days beginning with the day after the day on which the contract is concluded.

(3) Where a supplier who has not complied with regulation 8 on or before the day on which the contract is concluded provides to the consumer the information referred to in regulation 8(2) and (3), and does so in writing or in another durable medium available and accessible to the consumer, within the period of three months beginning with the day after the day on which the contract is concluded, the cancellation period ends on the expiry of the period of seven working days beginning with the day after the day on which the consumer receives the information. 155

(4) Where neither paragraph (2) nor (3) applies, the cancellation period ends on the expiry of the period of three months and seven working days beginning with the day after the day on which the contract is concluded.

Exceptions to the right to cancel

13.—(1) Unless the parties have agreed otherwise, the consumer will not have the right to cancel the contract by giving notice of cancellation pursuant to regulation 10 in respect of contracts—

- (a) for the supply of services if the supplier has complied with regulation 8(3) and performance of the contract has begun with the consumer's agreement before the end of the cancellation period applicable under regulation 12;
- (b) for the supply of goods or services the price of which is dependent on fluctuations in the financial market which cannot be controlled by the supplier;
- (c) for the supply of goods made to the consumer's specifications or clearly personalised or which by reason of their nature cannot be returned or are liable to deteriorate or expire rapidly;
- (d) for the supply of audio or video recordings or computer software if they are unsealed by the consumer;
- (e) for the supply of newspapers, periodicals or magazines; or
- (f) for gaming, betting or lottery services.

Recovery of sums paid by or on behalf of the consumer on cancellation, and return of security

14.—(1) On the cancellation of a contract under regulation 10, the supplier shall reimburse any sum paid by or on behalf of the consumer under or in relation to the contract to the person by whom it was made free of any charge, less any charge made in accordance with paragraph (5).

(2) The reference in paragraph (1) to any sum paid on behalf of the consumer includes any sum paid by a creditor who is not the same person as the supplier under a personal credit agreement with the consumer.

(3) The supplier shall make the reimbursement referred to in paragraph (1) as soon as possible and in any case within a period not exceeding 30 days beginning with the day on which the notice of cancellation was given.

(4) Where any security has been provided in relation to the contract, the security (so far as it is so provided) shall, on cancellation under regulation 10, be treated as never having had effect and any property lodged with the supplier solely for the purposes of the security as so provided shall be returned by him forthwith.

(5) Subject to paragraphs (6) and (7), the supplier may make a charge, not exceeding the direct costs of recovering any goods supplied under the contract, where a term of the contract provides that the consumer must return any goods supplied if he cancels the contract under regulation 10 but the consumer does not comply with this provision or returns the goods at the expense of the supplier.

(6) Paragraph (5) shall not apply where—

- (a) the consumer cancels in circumstances where he has the right to reject the goods under a term of the contract, including a term implied by virtue of any enactment, or
- (b) the term requiring the consumer to return any goods supplied if he cancels the contract is an "unfair term" within the meaning of the Unfair Terms in Consumer Contracts Regulations 1999(a).

(a) S.I. 1999/2083.

(7) Paragraph (5) shall not apply to the cost of recovering any goods which were supplied as substitutes for the goods ordered by the consumer.

(8) For the purposes of these Regulations, a personal credit agreement is an agreement between the consumer and any other person ("the creditor") by which the creditor provides the consumer with credit of any amount.

Automatic cancellation of a related credit agreement

15.—(1) Where a notice of cancellation is given under regulation 10 which has the effect of cancelling the contract, the giving of the notice shall also have the effect of cancelling any related credit agreement.

(2) Where a related credit agreement is cancelled by virtue of paragraph (1), the supplier shall, if he is not the same person as the creditor under that agreement, forthwith on receipt of the notice of cancellation inform the creditor that the notice has been given.

(3) Where a related credit agreement is cancelled by virtue of paragraph (1)—

- (a) any sum paid by or on behalf of the consumer under, or in relation to, the credit agreement which the supplier is not obliged to reimburse under regulation 14(1) shall be reimbursed, except for any sum which, if it had not already been paid, would have to be paid under subparagraph (b);
- (b) the agreement shall continue in force so far as it relates to repayment of the credit and payment of interest, subject to regulation 16; and
- (c) subject to subparagraph (b), the agreement shall cease to be enforceable.

(4) Where any security has been provided under a related credit agreement, the security, so far as it is so provided, shall be treated as never having had effect and any property lodged with the creditor solely for the purposes of the security as so provided shall be returned by him forthwith.

(5) For the purposes of this regulation and regulation 16, a "related credit agreement" means an agreement under which fixed sum credit which fully or partly covers the price under a contract cancelled under regulation 10 is granted—

- (a) by the supplier, or
- (b) by another person, under an arrangement between that person and the supplier.

(6) For the purposes of this regulation and regulation 16—

- (a) "creditor" is a person who grants credit under a related credit agreement;
- (b) "fixed sum credit" has the same meaning as in section 10 of the Consumer Credit Act 1974(a);
- (c) "repayment" in relation to credit means repayment of money received by the consumer, and cognate expressions shall be construed accordingly; and
- (d) "interest" means interest on money so received.

Repayment of credit and interest after cancellation of a related credit agreement

16.—(1) This regulation applies following the cancellation of a related credit agreement by virtue of regulation 15(1).

(2) If the consumer repays the whole or a portion of the credit—

- (a) before the expiry of one month following the cancellation of the credit agreement, or
- (b) in the case of a credit repayable by instalments, before the date on which the first instalment is due,

no interest shall be payable on the amount repaid.

(3) If the whole of a credit repayable by instalments is not repaid on or before the date referred to in paragraph (2)(b), the consumer shall not be liable to repay any of the credit except on receipt of a request in writing, signed by the creditor, stating the amounts of the remaining instalments (recalculated by the creditor as nearly as may be in accordance with the agreement and without extending the repayment period), but excluding any sum other than principal and interest.

(a) 1974 c. 39.

(4) Where any security has been provided under a related credit agreement the duty imposed on the consumer to repay credit and to pay interest shall not be enforceable before the creditor has discharged any duty imposed on him by regulation 15(4) to return any property lodged with him as security on cancellation. 157

Restoration of goods by consumer after cancellation

17.—(1) This regulation applies where a contract is cancelled under regulation 10 after the consumer has acquired possession of any goods under the contract other than any goods mentioned in regulation 13(1)(b) to (e).

(2) The consumer shall be treated as having been under a duty throughout the period prior to cancellation—

- (a) to retain possession of the goods, and
- (b) to take reasonable care of them.

(3) On cancellation, the consumer shall be under a duty to restore the goods to the supplier in accordance with this regulation, and in the meanwhile to retain possession of the goods and take reasonable care of them.

(4) The consumer shall not be under any duty to deliver the goods except at his own premises and in pursuance of a request in writing, or in another durable medium available and accessible to the consumer, from the supplier and given to the consumer either before, or at the time when, the goods are collected from those premises.

(5) If the consumer—

- (a) delivers the goods (whether at his own premises or elsewhere) to any person to whom, under regulation 10(1), a notice of cancellation could have been given; or
- (b) sends the goods at his own expense to such a person,

he shall be discharged from any duty to retain possession of the goods or restore them to the supplier.

(6) Where the consumer delivers the goods in accordance with paragraph (5)(a), his obligation to take care of the goods shall cease; and if he sends the goods in accordance with paragraph (5)(b), he shall be under a duty to take reasonable care to see that they are received by the supplier and not damaged in transit, but in other respects his duty to take care of the goods shall cease when he sends them.

(7) Where, at any time during the period of 21 days beginning with the day notice of cancellation was given, the consumer receives such a request as is mentioned in paragraph (4), and unreasonably refuses or unreasonably fails to comply with it, his duty to retain possession and take reasonable care of the goods shall continue until he delivers or sends the goods as mentioned in paragraph (5), but if within that period he does not receive such a request his duty to take reasonable care of the goods shall cease at the end of that period.

(8) Where—

- (a) a term of the contract provides that if the consumer cancels the contract, he must return the goods to the supplier, and
- (b) the consumer is not otherwise entitled to reject the goods under the terms of the contract or by virtue of any enactment,

paragraph (7) shall apply as if for the period of 21 days there were substituted the period of 6 months.

(9) Where any security has been provided in relation to the cancelled contract, the duty to restore goods imposed on the consumer by this regulation shall not be enforceable before the supplier has discharged any duty imposed on him by regulation 14(4) to return any property lodged with him as security on cancellation.

(10) Breach of a duty imposed by this regulation on a consumer is actionable as a breach of statutory duty.

158

Goods given in part-exchange

18.—(1) This regulation applies on the cancellation of a contract under regulation 10 where the supplier agreed to take goods in part-exchange (the “part-exchange goods”) and those goods have been delivered to him.

(2) Unless, before the end of the period of 10 days beginning with the date of cancellation, the part-exchange goods are returned to the consumer in a condition substantially as good as when they were delivered to the supplier, the consumer shall be entitled to recover from the supplier a sum equal to the part-exchange allowance.

(3) In this regulation the part-exchange allowance means the sum agreed as such in the cancelled contract, or if no such sum was agreed, such sum as it would have been reasonable to allow in respect of the part-exchange goods if no notice of cancellation had been served.

(4) Where the consumer recovers from the supplier a sum equal to the part-exchange allowance, the title of the consumer to the part-exchange goods shall vest in the supplier (if it has not already done so) on recovery of that sum.

Performance

19.—(1) Unless the parties agree otherwise, the supplier shall perform the contract within a maximum of 30 days beginning with the day after the day the consumer sent his order to the supplier.

(2) Subject to paragraphs (7) and (8), where the supplier is unable to perform the contract because the goods or services ordered are not available, within the period for performance referred to in paragraph (1) or such other period as the parties agree (“the period for performance”), he shall—

(a) inform the consumer; and

(b) reimburse any sum paid by or on behalf of the consumer under or in relation to the contract to the person by whom it was made.

(3) The reference in paragraph (2)(b) to any sum paid on behalf of the consumer includes any sum paid by a creditor who is not the same person as the supplier under a personal credit agreement with the consumer.

(4) The supplier shall make the reimbursement referred to in paragraph (2)(b) as soon as possible and in any event within a period of 30 days beginning with the day after the day on which the period for performance expired.

(5) A contract which has not been performed within the period for performance shall be treated as if it had not been made, save for any rights or remedies which the consumer has under it as a result of the non-performance.

(6) Where any security has been provided in relation to the contract, the security (so far as it is so provided) shall, where the supplier is unable to perform the contract within the period for performance, be treated as never having had any effect and any property lodged with the supplier solely for the purposes of the security as so provided shall be returned by him forthwith.

(7) Where the supplier is unable to supply the goods or services ordered by the consumer, the supplier may perform the contract for the purposes of these Regulations by providing substitute goods or services (as the case may be) of equivalent quality and price provided that—

(a) this possibility was provided for in the contract;

(b) prior to the conclusion of the contract the supplier gave the consumer the information required by regulation 7(1)(b) and (c) in the manner required by regulation 7(2).

(8) In the case of outdoor leisure events which by their nature cannot be rescheduled, paragraph 2(b) shall not apply where the consumer and the supplier so agree.

20. Where a supplier is unable to perform the contract within the period for performance—

- (a) regulations 15 and 16 shall apply to any related credit agreement as if the consumer had given a valid notice of cancellation under regulation 10 on the expiry of the period for performance; and
- (b) the reference in regulation 15(3)(a) to regulation 14(1) shall be read, for the purposes of this regulation, as a reference to regulation 19(2).

Payment by card

21.—(1) Subject to paragraph (4), the consumer shall be entitled to cancel a payment where fraudulent use has been made of his payment card in connection with a contract to which this regulation applies by another person not acting, or to be treated as acting, as his agent.

(2) Subject to paragraph (4), the consumer shall be entitled to be recredited, or to have all sums returned by the card issuer, in the event of fraudulent use of his payment card in connection with a contract to which this regulation applies by another person not acting, or to be treated as acting, as the consumer's agent.

(3) Where paragraphs (1) and (2) apply, in any proceedings if the consumer alleges that any use made of the payment card was not authorised by him it is for the card issuer to prove that the use was so authorised.

(4) Paragraphs (1) and (2) shall not apply to an agreement to which section 83(1) of the Consumer Credit Act 1974 applies.

(5) Section 84 of the Consumer Credit Act 1974 (misuse of credit-tokens) is amended by the insertion after subsection (3) of—

“(3A) Subsections (1) and (2) shall not apply to any use, in connection with a distance contract (other than an excepted contract), of a card which is a credit-token.

(3B) In subsection (3A), “distance contract” and “excepted contract” have the meanings given in the Consumer Protection (Distance Selling) Regulations 2000.”

(6) For the purposes of this regulation—

“card issuer” means the owner of the card; and

“payment card” includes credit cards, charge cards, debit cards and store cards.

Amendments to the Unsolicited Goods and Services Act 1971

22.—(1) The Unsolicited Goods and Services Act 1971(a) is amended as follows.

(2) Omit section 1 (rights of recipient of unsolicited goods).

(3) In subsection (1) of section 2 (demands and threats regarding payment), after “them” insert “for the purposes of his trade or business”.

(4) The amendments made by this regulation apply only in relation to goods sent after the date on which it comes into force.

Amendments to the Unsolicited Goods and Services (Northern Ireland) Order 1976

23.—(1) The Unsolicited Goods and Services (Northern Ireland) Order 1976(b) is amended as follows.

(2) Omit Article 3 (rights of recipient of unsolicited goods).

(a) 1971 c. 30.

(b) S.I. 1976/57 (N.I.1).

(3) In paragraph (1) of Article 4 (demands and threats regarding payment), after “them” insert “for the purposes of his trade or business”.

(4) The amendments made by this regulation apply only in relation to goods sent after the date on which it comes into force.

Inertia Selling

24.—(1) Paragraphs (2) and (3) apply if—

- (a) unsolicited goods are sent to a person (“the recipient”) with a view to his acquiring them;
- (b) the recipient has no reasonable cause to believe that they were sent with a view to their being acquired for the purposes of a business; and
- (c) the recipient has neither agreed to acquire nor agreed to return them.

(2) The recipient may, as between himself and the sender, use, deal with or dispose of the goods as if they were an unconditional gift to him.

(3) The rights of the sender to the goods are extinguished.

(4) A person who, not having reasonable cause to believe there is a right to payment, in the course of any business makes a demand for payment, or asserts a present or prospective right to payment, for what he knows are—

- (a) unsolicited goods sent to another person with a view to his acquiring them for purposes other than those of his business, or
- (b) unsolicited services supplied to another person for purposes other than those of his business,

is guilty of an offence and liable, on summary conviction, to a fine not exceeding level 4 on the standard scale.

(5) A person who, not having reasonable cause to believe there is a right to payment, in the course of any business and with a view to obtaining payment for what he knows are unsolicited goods sent or services supplied as mentioned in paragraph (4)—

- (a) threatens to bring any legal proceedings, or
- (b) places or causes to be placed the name of any person on a list of defaulters or debtors or threatens to do so, or
- (c) invokes or causes to be invoked any other collection procedure or threatens to do so,

is guilty of an offence and liable, on summary conviction, to a fine not exceeding level 5 on the standard scale.

(6) In this regulation—

“acquire” includes hire;

“send” includes deliver;

“sender”, in relation to any goods, includes—

- (a) any person on whose behalf or with whose consent the goods are sent;
- (b) any other person claiming through or under the sender or any person mentioned in paragraph (a); and
- (c) any person who delivers the goods; and

“unsolicited” means, in relation to goods sent or services supplied to any person, that they are sent or supplied without any prior request made by or on behalf of the recipient.

(7) For the purposes of this regulation, an invoice or similar document which—

- (a) states the amount of a payment, and
- (b) fails to comply with the requirements of regulations made under section 3A of the Unsolicited Goods and Services Act 1971 or, as the case may be, Article 6 of the Unsolicited Goods and Services (Northern Ireland) Order 1976 applicable to it,

is to be regarded as asserting a right to the payment.

161

(8) Section 3A of the Unsolicited Goods and Services Act 1971 applies for the purposes of this regulation in its application to England, Wales and Scotland as it applies for the purposes of that Act.

(9) Article 6 of the Unsolicited Goods and Services (Northern Ireland) Order 1976 applies for the purposes of this regulation in its application to Northern Ireland as it applies for the purposes of that Order.

(10) This regulation applies only to goods sent and services supplied after the date on which it comes into force.

No contracting-out

25.—(1) A term contained in any contract to which these Regulations apply is void if, and to the extent that, it is inconsistent with a provision for the protection of the consumer contained in these Regulations.

(2) Where a provision of these Regulations specifies a duty or liability of the consumer in certain circumstances, a term contained in a contract to which these Regulations apply, other than a term to which paragraph (3) applies, is inconsistent with that provision if it purports to impose, directly or indirectly, an additional duty or liability on him in those circumstances.

(3) This paragraph applies to a term which requires the consumer to return any goods supplied to him under the contract if he cancels it under regulation 10.

(4) A term to which paragraph (3) applies shall, in the event of cancellation by the consumer under regulation 10, have effect only for the purposes of regulation 14(5) and 17(8).

(5) These Regulations shall apply notwithstanding any contract term which applies or purports to apply the law of a non-Member State if the contract has a close connection with the territory of a Member State.

Consideration of complaints

26.—(1) It shall be the duty of an enforcement authority to consider any complaint made to it about a breach unless—

- (a) the complaint appears to the authority to be frivolous or vexatious; or
- (b) another enforcement authority has notified the Director that it agrees to consider the complaint.

(2) If an enforcement authority notifies the Director that it agrees to consider a complaint made to another enforcement authority, the first mentioned authority shall be under a duty to consider the complaint.

(3) An enforcement authority which is under a duty to consider a complaint shall give reasons for its decision to apply or not to apply, as the case may be, for an injunction under regulation 27.

(4) In deciding whether or not to apply for an injunction in respect of a breach an enforcement authority may, if it considers it appropriate to do so, have regard to any undertaking given to it or another enforcement authority by or on behalf of any person as to compliance with these Regulations.

Injunctions to secure compliance with these Regulations

27.—(1) The Director or, subject to paragraph (2), any other enforcement authority may apply for an injunction (including an interim injunction) against any person who appears to the Director or that authority to be responsible for a breach.

(2) An enforcement authority other than the Director may apply for an injunction only where—

- (a) it has notified the Director of its intention to apply at least fourteen days before the date on which the application is to be made, beginning with the date on which the notification was given; or
- (b) the Director consents to the application being made within a shorter period.

(3) The court on an application under this regulation may grant an injunction on such terms as it thinks fit to secure compliance with these Regulations.

Notification of undertakings and orders to the Director

162

28. An enforcement authority other than the Director shall notify the Director—

- (a) of any undertaking given to it by or on behalf of any person who appears to it to be responsible for a breach;
- (b) of the outcome of any application made by it under regulation 27 and of the terms of any undertaking given to or order made by the court;
- (c) of the outcome of any application made by it to enforce a previous order of the court.

Publication, information and advice

29.—(1) The Director shall arrange for the publication in such form and manner as he considers appropriate of—

- (a) details of any undertaking or order notified to him under regulation 28;
- (b) details of any undertaking given to him by or on behalf of any person as to compliance with these Regulations;
- (c) details of any application made by him under regulation 27, and of the terms of any undertaking given to, or order made by, the court;
- (d) details of any application made by the Director to enforce a previous order of the court.

(2) The Director may arrange for the dissemination in such form and manner as he considers appropriate of such information and advice concerning the operation of these Regulations as it may appear to him to be expedient to give to the public and to all persons likely to be affected by these Regulations.

31st August 2000

Helen Liddell
Minister of State,
Department of Trade and Industry

Indicative list of means of distance communication

1. Unaddressed printed matter.
2. Addressed printed matter.
3. Letter.
4. Press advertising with order form.
5. Catalogue.
6. Telephone with human intervention.
7. Telephone without human intervention (automatic calling machine, audiotext).
8. Radio.
9. Videophone (telephone with screen).
10. Videotext (microcomputer and television screen) with keyboard or touch screen.
11. Electronic mail.
12. Facsimile machine (fax).
13. Television (teleshopping).

Non-exhaustive list of financial services

1. Investment services.
2. Insurance and reinsurance operations.
3. Banking services.
4. Services relating to dealings in futures or options.

Such services include in particular:

- investment services referred to in the Annex to Directive 93/22/EEC(a); services of collective investment undertakings;
- services covered by the activities subject to mutual recognition referred to in the Annex to Directive 89/846/EEC(b);
- operations covered by the insurance and reinsurance activities referred to in:
 - Article 1 of Directive 73/239/EEC(c);
 - the Annex to Directive 79/267/EEC(d);
 - Directive 64/225/EEC(e);
 - Directives 92/49/EEC(f) and 92/96/EEC(g).

(a) O.J. No. L141, 11.06.1993, p.27.
 (b) O.J. No. L386, 30.12.1989, p.1, to which there are amendments not relevant to these Regulations.
 (c) O.J. No. L228, 16.08.1973, p.3. Relevant amending instruments are Council Directive 84/641/EEC (O.J. No. L339, 27.12.84, p.21); Council Directive 87/343/EEC (O.J. No. L185, 4.7.87, p.72); Council Directive 87/344/EEC (O.J. No. L185, 4.7.87, p.77); Council Directive 90/618/EEC (O.J. No. L330, 29.11.90, p.44); Council Directive 92/49/EC (O.J. No. L228, 11.8.92, p.1.).
 (d) O.J. No. L63, 13.03.1979, p.1, to which there are amendments not relevant to these Regulations.
 (e) O.J. No. L56, 04.04.1964, p.878/64 (O.J./S.E. 1st series 1963–64 p.131), to which there are amendments not relevant to these Regulations.
 (f) O.J. No. L228, 11.08.1992, p.1.
 (g) O.J. No. L360, 09.12.1992, p.1.

EXPLANATORY NOTE

165

(This note is not part of the Regulations)

These Regulations implement Directive 97/7/EC of the European Parliament and the Council of 20 May 1997 (O.J. No. L144, 4.6.97, p.19) on the protection of consumers in relation to distance contracts, with the exception of Article 10.

The Regulations apply to contracts for goods or services to be supplied to a consumer where the contract is made exclusively by means of distance communication, that is any means used without the simultaneous physical presence of the consumer and the supplier (regulations 3 and 4). Schedule 1 contains an indicative list of means of distance communication.

The Regulations do not apply to those distance contracts excluded by regulation 5(1), such as contracts relating to the supply of financial services.

The Regulations have limited application to contracts for the supply of groceries by regular delivery and contracts for the provision of accommodation, transport, catering or leisure services (regulation 6).

The Regulations require the supplier to provide the consumer with the information referred to in regulation 7 prior to the conclusion of the contract. This includes information on the right to cancel the distance contract, the main characteristics of the goods or services, and delivery costs where appropriate.

Regulation 8 requires the supplier to confirm in writing, or another durable medium which is available and accessible to the consumer, information already given and to give some additional information, including information on the conditions and procedures relating to the exercise of the right to cancel the contract. Regulation 8(3) requires the supplier to inform the consumer prior to conclusion of a contract for services that he will not be able to cancel once performance of the service has begun with his agreement.

Where the Regulations apply, they provide a “cooling off period” to enable the consumer to cancel the contract by giving notice of cancellation to the supplier. The effect of giving notice of cancellation under the Regulations is that the contract is treated as if it had not been made.

Where the supplier supplies the information to the consumer on time, the cooling-off period is 7 working days from the day after the date of the contract, in the case of services, or from the day after the date of delivery of the goods.

Where the supplier fails to comply with the information requirement at all, the cooling-off period is extended by 3 months.

Where the supplier complies with the information requirement later than he should have done but within 3 months the cooling-off begins from the date he provided the information (regulations 10–12).

Certain contracts are excluded from the right to cancel unless the parties agree otherwise, such as a contract for the supply of goods made to the consumer’s specifications (regulation 13).

If the consumer cancels, the consumer must be reimbursed within a maximum period of 30 days (regulation 14). Where the consumer cancels the contract, any related credit agreement is automatically cancelled (regulation 15).

Regulation 17 provides that on cancellation of the contract the consumer is under a duty to restore goods to the supplier if he collects them and in the meantime to take reasonable care of them. The Regulations do not require the consumer to return goods but if he is required to under the contract and does not do so, he must pay the cost to the supplier of recovering them.

The Regulations provide that the contract must be performed within 30 days subject to agreement between the parties. However, where the supplier is not able to provide the goods or service ordered, substitutes may be offered if certain conditions are met (regulation 19).

The Regulations provide that where the consumer’s payment card is used fraudulently in connection with a distance contract the consumer will be entitled to cancel the payment. If the payment has already been made the consumer will be entitled to a re-credit or to have all sums

returned by the card issuer. The Regulations amend the Consumer Credit Act 1974 by removing the potential liability of the debtor under a regulated consumer credit agreement for the first £50 of loss to the creditor from misuse of a credit-token in connection with a distance contract.

The Regulations prohibit the supply of unsolicited goods and services to consumers. Regulation 24 replaces with amendments section 1 of the Unsolicited Goods and Services Act 1971 and Article 3 of the Unsolicited Goods and Services (Northern Ireland) Order 1976. It also creates an offence in similar terms to section 2 of the 1971 Act but extended to the supply of unsolicited services and limited to supply to consumers. The scope of section 2 of the 1971 Act and Article 4 of the 1976 Order (which apply only to goods) is amended to restrict their application to the unsolicited supply of goods to businesses.

The Director General of Fair Trading, Trading Standards Departments in Great Britain and the Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland are enforcement authorities for the purposes of the Regulations. Regulation 26 provides that an enforcement authority must consider complaints about a breach of the requirements of the Regulations. Those bodies are given the power to take proceedings for an injunction against a business to prevent further breaches (regulation 27).

A Regulatory Impact Assessment is available, copies of which have been placed in the libraries of both Houses of Parliament. Copies are also available from the Consumer Affairs Directorate of the Department of Trade and Industry, Room 415, 1 Victoria Street, London SW1H 0ET.

2000 No. 2334

CONSUMER PROTECTION

**The Consumer Protection (Distance Selling) Regulations
2000**

£3.50

© Crown copyright 2000

Printed and published in the UK by The Stationery Office Limited
under the authority and superintendence of Carol Tullo,
Controller of Her Majesty's Stationery Office and Queen's Printer of
Acts of Parliament

E 1716 09/00 ON (MFK)

ภาคผนวก ก.

ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

รับที่..... 5191

วันที่ 23 ส.ย. 2546 เวลา 15.00 น

ที่ สธ.1003.10/ 6776

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

กระทรวงสาธารณสุข

ถ. ดิวานนท์ อ. เมือง นนทบุรี 11000

กคช.

17 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอประสานความร่วมมือการรับจดทะเบียนธุรกิจขายตรงให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยยา
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือที่ นร 0307/10914 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545

เรื่อง การยื่นคำขอจดทะเบียนธุรกิจขายตรง

2. สำเนาหนังสือที่ นร 0307/ 10726 ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2545

เรื่อง การยื่นคำขอจดทะเบียนธุรกิจขายตรง

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ตรวจสอบการโฆษณาขายยานหลายรายที่ทำ
การโฆษณามีการแจกใบปลิวที่มีข้อความโฆษณาในทำนองโอ้อวดสรรพคุณยา โฆษณาสรรพคุณยา
เกินความจริงและจัดประชุมแบบขายตรง โดยพบข้อเท็จจริงในหลายจังหวัดที่ผู้โฆษณานำสำเนา
หนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแจ้งคำสั่งรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง
มาเป็นหลักฐานอ้างว่าการกระทำของตนถูกต้องตามกฎหมาย ตามตัวอย่างที่ปรากฏในสิ่งที่ส่งมา
ด้วยนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาขอเรียนว่า โดยเหตุที่ธุรกิจขายยามีข้อกำหนดตาม
กฎหมายเป็นการเฉพาะแตกต่างจากการขายสินค้าอื่นๆกล่าวคือ

(1) การขายยาทั้งที่เป็นยาแผนปัจจุบันและยาแผนโบราณจะต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้
อนุญาตและผู้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการอยู่ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำ
การ ถ้าเป็นการกระทำที่ไม่ได้รับอนุญาตและไม่เป็นไปตามข้อกำหนดตามมาตรา 12 ,46 ,
21 ,21 ทวิ,22 ,23 และ 55 มีบทลงโทษตามมาตรา 101 ,111 ,103 และ113 แห่งพระราช
บัญญัติยา พ.ศ. 2510และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับ

(2) การขายยานอกสถานที่ที่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดตามมาตรา 19 และ 53 มีบทลงโทษ
ตามมาตรา 102 และ 112 แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
ตามลำดับ

(3) การโฆษณาขายยาจะต้องได้รับอนุมัติข้อความและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด
 กับทั้งจะต้องไม่เป็นการโฆษณาฝ่าฝืน มาตรา 88 , 89 และ 90 มีบทลงโทษตามมาตรา
 124 แห่ง พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่การขายตรงเป็นการทำตลาดหรือเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ซึ่งอาจกระทำในสถานที่
 อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ และมีผู้แทนจำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้น
 จึงอาจเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยยาได้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการพิจารณารับจดทะเบียนธุรกิจขายตรงให้สอดคล้องกับ
 กฎหมายตามนัยดังกล่าวข้างต้นด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุบุญญา หุดังคปิติ)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ
 เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

กองควบคุมยา

โทร. 0-2590-7201, 0-2590-7168

โทรสาร 0-2590-7203

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

รับที่..... 5191

วันที่ 23 มิ.ย. 2546 เวลา 15.00 น

ที่ สธ.1003.10/ 6776

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

กระทรวงสาธารณสุข

ถ. ดิวานนท์ อ. เมือง นนทบุรี 11000

กคช.

17 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอประสานความร่วมมือการรับจดทะเบียนธุรกิจขายตรงให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยยา
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาหนังสือที่ นร 0307/10914 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545
เรื่อง การยื่นคำขอจดทะเบียนธุรกิจขายตรง
 2. สำเนาหนังสือที่ นร 0307/ 10726 ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2545
เรื่อง การยื่นคำขอจดทะเบียนธุรกิจขายตรง

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ตรวจสอบการโฆษณาขายยานหลายรายที่ทำ
การโฆษณามีการแจกใบปลิวที่มีข้อความโฆษณาในทำนองโอ้อวดสรรพคุณยา โฆษณาสรรพคุณยา
เกินความจริงและจัดประชุมแบบขายตรง โดยพบข้อเท็จจริงในหลายจังหวัดที่ผู้โฆษณานำสำเนา
หนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคแจ้งคำสั่งรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง
มาเป็นหลักฐานอ้างว่าการกระทำของตนถูกต้องตามกฎหมาย ตามตัวอย่างที่ปรากฏในสิ่งที่ส่งมา
ด้วยนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาขอเรียนว่า โดยเหตุที่ธุรกิจขายยามีข้อกำหนดตาม
กฎหมายเป็นการเฉพาะแตกต่างจากการขายสินค้าอื่นๆ กล่าวคือ

- (1) การขายยาทั้งที่เป็นยาแผนปัจจุบันและยาแผนโบราณจะต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้
อนุญาตและผู้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการอยู่ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำ
การ ถ้าเป็นการกระทำที่ไม่ได้รับอนุญาตและไม่เป็นไปตามข้อกำหนดตามมาตรา 12 ,46 ,
21 ,21 ทวิ,22 ,23 และ 55 มีบทลงโทษตามมาตรา 101 ,111 ,103 และ113 แห่งพระราช
บัญญัติยา พ.ศ. 2510และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับ
- (2) การขายยานอกสถานที่ที่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดตามมาตรา 19 และ 53 มีบทลงโทษ
ตามมาตรา 102 และ 112 แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
ตามลำดับ

(3) การโฆษณาขายยาจะต้องได้รับอนุมัติข้อความและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด
ทั้งหมดจะต้องไม่เป็นการโฆษณาฝ่าฝืน มาตรา 88 ; 89 และ 90 มีบทลงโทษตามมาตรา
124 แห่ง พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

โดยที่การขายตรงเป็นการทำตลาดหรือเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ซึ่งอาจกระทำในสถานที่
อื่นที่มีไม่สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ และมีผู้แทนจำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้น
จึงอาจเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายว่าด้วยยาได้

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการพิจารณารับจดทะเบียนธุรกิจขายตรงให้สอดคล้องกับ
กฎหมายตามนัยดังกล่าวข้างต้นด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุบุญญา หุตังคบดี)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

กองควบคุมยา

โทร. 0-2590-7201, 0-2590-7168

โทรสาร 0-2590-7203

ภาคผนวก ง.

ความเห็นของกรมวิชาการเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการผู้คุ้มครองผู้บริโภค
 วันที่ 17316
 วันที่ 3 พ.ย. 2549 เวลา 13.41 น.
 กรมวิชาการเกษตร
 จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ที่ กษ 0901/ 4678

27 ตุลาคม 2549

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าเกษตรในลักษณะการขายตรง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร 0307/5866 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตราย และสำเนาใบอนุญาตขายหรือมีไว้ในเพื่อขาย
 ปุ๋ยเคมี
 2. กฎหมายและกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535
 และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ขอความร่วมมือจาก
 กรมวิชาการเกษตรเพื่อตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าจำนวน 6 ประเภท ซึ่งมีผู้ขายขึ้นของจดทะเบียนประกอบ
 ธุรกิจขายตรงก่อนนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ว่าในการดำเนินการขายสิน
 ค้าดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมวิชาการเกษตร หรือไม่ พร้อมขอหารือใน
 ประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมวิชาการเกษตร ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ขอเรียนชี้แจง ดังนี้

1. สินค้าเกษตรดังกล่าวทั้ง 6 ประเภท ยกเว้น รายการสารจับใบพืช ฮอว์โมเนพืช สารปรับสภาพดิน และสารปรับสภาพน้ำ/เป็นสินค้าเกษตรที่ต้องขออนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติปุ๋ยเคมี พ.ศ. 2518 และสินค้านี้ดังกล่าว ได้รับอนุญาตแล้ว
2. การจำหน่ายสินค้าเกษตรดังกล่าว ไม่สามารถดำเนินการจัดจำหน่ายในลักษณะการขายตรงตามพระราชบัญญัติขายตรง และตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ได้ เนื่องจากตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องหลักเกณฑ์ และวิธีการในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ฉบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 กำหนดให้ผู้มีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายเพื่อจำหน่าย จะต้องจัดให้มีสถานที่และระบบการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายตามที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจำหน่ายวัตถุอันตรายคือสถานที่จัดเก็บวัตถุอันตรายเป็นสาระสำคัญในการที่จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายเพื่อจำหน่าย ดังนั้น การที่จะนำวัตถุอันตรายไปเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ซึ่งถือเป็นการครอบครองเพื่อจำหน่ายนอกสถานที่ จึงไม่อาจกระทำได้ ส่วนสินค้าเกษตรที่เป็นปุ๋ยเคมีนั้นตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 กำหนดให้ต้องขาย ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่จะเป็นการขายส่งตรงต่อผู้ได้รับใบอนุญาตขาย หรือมีไว้ในเพื่อขาย

- 2 -

3. ขั้นตอนการจำหน่ายและมาตรการการควบคุม สินค้าเกษตรที่ต้องได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตรตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535/และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 มีดังนี้

3.1 สินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 แบ่งการควบคุมเป็น 4 ประเภทและแต่ละประเภทต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

3.1.1 วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

3.1.2 วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องแจ้งการครอบครองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ฉบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 และประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การแจ้งการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ.2538 ฉบับลงวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2538

3.1.3 วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ฉบับลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2537 และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ฉบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547

3.1.4 วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ห้ามมีไว้ในครอบครองตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

3.2 สินค้าเกษตรที่เป็นปุ๋ยเคมี ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 มาตรา 12 และประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการขอใบอนุญาต ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 พ.ศ.2546 ฉบับลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2546 กำหนดให้ผู้ขาย หรือมีไว้ในครอบครองต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ)
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. 0-2579-7532

โทรสาร 0-2940-7452

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
 วันที่... 17316
 วันที่... 3 พ.ศ. 2549 เวลา 8.45 น.
 กรมวิชาการเกษตร
 จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ที่ กษ 0901/ 4678

27 ตุลาคม 2549

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าเกษตรในลักษณะการขายตรง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ นร 0307/5866 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2549

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตราย และสำเนาใบอนุญาตขายหรือมีไว้ในเพื่อขาย
 ปุ๋ยเคมี
 2. กฎหมายและกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.2535
 และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ขอความร่วมมือจาก
 กรมวิชาการเกษตรเพื่อตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าจำนวน 6 ประเภท ซึ่งมีผู้ขายยื่นขอจดทะเบียนประกอบ
 ธุรกิจขายตรงก่อนนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ว่าในการดำเนินการขายสิน
 ค้าดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมวิชาการเกษตร หรือไม่ พร้อมขอหารือใน
 ประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมวิชาการเกษตร ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ขอเรียนชี้แจง ดังนี้

1. สินค้าเกษตรดังกล่าวทั้ง 6 ประเภท ยกเว้น รายการสารจับใบพืช ฮอโรโมนพืช สารปรับสภาพดิน และสารปรับสภาพน้ำ เป็นสินค้าเกษตรที่ต้องขออนุญาตจากกรมวิชาการเกษตร ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติปุ๋ยเคมี พ.ศ. 2518 และสินค้าดังกล่าว ได้รับอนุญาตแล้ว
2. การจำหน่ายสินค้าเกษตรดังกล่าว ไม่สามารถดำเนินการจัดจำหน่ายในลักษณะการขายตรงตามพระราชบัญญัติขายตรง และตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545 ได้ เนื่องจากตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องหลักเกณฑ์ และวิธีการในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ฉบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 กำหนดให้ผู้มีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายเพื่อจำหน่าย จะต้องจัดให้มีสถานที่และระบบการป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายตามที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจำหน่ายวัตถุอันตรายถือสถานที่จัดเก็บวัตถุอันตรายเป็นสาระสำคัญในการที่จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองวัตถุอันตรายเพื่อจำหน่าย ดังนั้น การที่จะนำวัตถุอันตรายไปเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ซึ่งถือเป็นการครอบครองเพื่อจำหน่ายนอกสถานที่ จึงไม่อาจกระทำได้ ส่วนสินค้าเกษตรที่เป็นปุ๋ยเคมีนั้นตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 กำหนดให้ผู้ต้องขาย ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น เว้นแต่จะเป็นการขายส่งตรงต่อผู้ได้รับใบอนุญาตขาย หรือมีไว้ในเพื่อขาย

บันทึก
 11-44

3 พ.ศ. 2549

- 2 -

3. ขั้นตอนการจำหน่ายและมาตรการการควบคุม สินค้าเกษตรที่ต้องได้รับอนุญาตจาก

กรมวิชาการเกษตรตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535/และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 มีดังนี้

3.1 สินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 แบ่งการควบคุมเป็น 4 ประเภทและแต่ละประเภทต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

3.1.1 วัตถุอันตรายชนิดที่ 1 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

3.1.2 วัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องแจ้งการครอบครองต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ประกอบประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ลงบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 และประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การแจ้งการค้าเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ 2 ที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ.2538 ลงบับลงวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2538

3.1.3 วัตถุอันตรายชนิดที่ 3 ผู้มีไว้ในครอบครองต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ลงบับลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2537 และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการผลิต นำเข้า ส่งออก และการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายที่กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้รับผิดชอบ พ.ศ. 2547 ลงบับลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547

3.1.4 วัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ห้ามมีไว้ในครอบครองตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

3.2 สินค้าเกษตรที่เป็นปุ๋ยเคมี ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 มาตรา 12 และประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการขอใบอนุญาติ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 พ.ศ.2546 ลงบับลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2546 กำหนดผู้ขาย หรือมีไว้ในครอบครองต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ)
อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. 0-2579-7532

โทรสาร 0-2940-7452